

ikke først kommet frem indenfor Mindretallet. Vi har ønsket at fastsætte denne Tidsfrist til 1. December i Aar og haaber, at det skal kunne lykkes Ministeren paa Grundlag af Kommissionens Betænkning at faa udarbejdet et Lovforslag allerede til næste ordinære Rigsdagssamling.

Indenfor Udvalget har der været en Del Forhandling om de økonomiske Forhold ved Privatseminarierne og Statens Seminarier eller rettere sagt om Statsseminariernes Lønninger, og vi har i Betænkningen gjort opmærksom paa, at det er et Forhold, der har vor Interesse, og at vi meget maatte ønske, at disse økonomiske Spørgsmaal maatte blive taget op til en Løsning allerede i indeværende Rigsdagssamling.

Jeg skal i øvrigt henvise til Betænkningen og anbefale Mindretallets Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene Nr. 1 og 5. Skulde de blive vedtaget, antager jeg, at den højtærede Minister ikke vil være uvillig til at modtage dem og anbefale dem i det andet høje Ting.

Ellinger: Ændringsforslagene Nr. 1 og 5 anbefaler sig selv ved deres Indhold, saa jeg behøver for saa vidt ikke at sige noget til Anbefaling af dem, da jeg ganske kan slutte mig til de Udtalelser, der nylig er fremsatte af det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen (Nørgaard). Men jeg kan ikke undlade at udtale Forbavselse over, at det ærede Flertal i Udvalget har været saa slemt ved Ministeren, thi det har reduceret Kommissionens Medlemmer fra 25 til 19. Nu har Ministeren oplyst for os, at han allerede for længere Tid siden har henvendt sig til 17 Mænd udenfor Rigsdagen — saa vidt jeg ved, har han ikke henvendt sig til de omtalte 8 Rigsdagsmænd — med Anmodning om at træde ind i denne Kommission, og Mindretallet er altsaa mere hensynsfuldt mod Ministeren end det ærede Flertal. Vi foreslaar nemlig at reducere disse 17, Ministeren har henvendt sig til, med kun 2, medens det ærede Flertal foreslaar at reducere de 17 til 11, idet det vil bibeholde de 8 Rigsdagsmænd blandt de 19 Kommissionensmedlemmer, Flertallet foreslaar. Hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil Følgen deraf blive, at der kommer til at sidde 6 Mænd omkring i Landet i en lignende Situation som den, hvori Pastor Larsen ved Frederiks Kirke for nylig sad. Han ventede at blive Stiftsprovst efter de Henvendelser, der var sket til ham, men han blev det ikke. Nu vil der komme til

at sidde 6 Mænd omkring i Landet og vente paa at indtræde i den Kommission, Ministeren har anmodet dem om at indtræde i, og saa faar de at vide — om de faar det at vide ved Hjælp af Bladene eller paa hvilken anden Maade, er ikke godt at afgøre —, at de kommer ikke ind i denne Kommission. Der synes jeg, Flertallet har behandlet Ministeren paa en Maade, som han — havde jeg nær sagt — ikke har fortjent. Noget fortjener Ministeren, og vi har derfor ment, at der skulde finde en Reduktion Sted, men at mere end 2 skal komme i den nævnte Situation, har vi ikke syntes var passende.

Jeg skal — ogsaa for at gøre Sorgen for vedkommende ude omkring i Landet saa lille som muligt — anbefale ravnlig Flertallet at stemme for Mindretallets Ændringsforslag, hvorefter de 8 Rigsdagsmænd udelukkes. Vi har foreslaaet dette uden nogen som helst Sorg. Der er ikke indenfor Mindretallet, indenfor Venstre og Højre (Munterhed), de Konservative nogen som helst Lyst til komme ind i denne Kommission, idet vi mener, at Kommissionens Arbejde vil blive bedre, naar der ingen Rigsdagsmedlemmer er i den. Naar Rigsdagsmænd kommer ind, kommer der et Moment med, som ikke er udelukkende af saglig Natur, og da altsaa en saadan Til sætning ofte behersker disse Rigsdagsmænd, og da alt ondt smitter, er der Fare for, at denne Tilsætning vil komme til at smitte de Ikke-Politikere, som sidder i denne Kommission, saa at det ender med en Kompromisafgørelse og ikke med den saglige Udredning af Spørgsmaalet, som Rigsdagen sætter Pris paa, naar den en Gang skal tage Stilling til Sagen. Vi ønsker netop, at Kommissionens Arbejde skal være godt og lodigt. Dette er formentlig fra min Side tilstrækkelig Anbefaling for Mindretallets Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) havde aabenbart vanskeligt ved at finde, hvilket politisk Parti han hører til. Før hørte han til det konservative Folkeparti, nu hørte han til Højre, og saa igen til det konservative Folkeparti. Det ærede Medlem har i det hele svært ved at finde sin Stilling ikke alene politisk, men ogsaa til dette Lovforslag. Da jeg skrev omkring til Rigsdagens forskellige Partier, om de vilde være med til at vælge Medlemmer til en Kommission som den, der omhandles i Lovforslaget, svarede